

ΠΟΥΛΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

1ον

“Η όχλαση τοντούγωνες δυναμώνοντας. Και τώρα καθηρά έχωρίζεις ζητούχωρανές. Κατάλαβε. Ήταν διαδήλωση. Ό αντίπαλος του επέδεινε τη δύναμη του. Κέρασε. «Είμαι χαρούμενος» φιλόρισε.

Σέ λιγό λογοτύπουνας με κολλήμενό το μάγουλο στό τζάμι της κλεισμένης πόρτας, είδε και τους πρώτους διαδηλωτές. Τούς έδειπε να φυγούνταν στα σταυροδρόμια που άπο τελεί πάλι στα χαρούμενα πόρτα και υπέρ της χάρακα πάντης:

— Και γιατί σχι: λίγη θέληση, λίγη άποφασιστήτης... Χωρίς μεγάλη σκέψη και ζητίασα και για ή πιτυχία.

— «Άθιξ, φωνάζεις γιουμάτος δργή και απέχεις δι. Νικολόπουλος, Διψάς για έκδηση και νήσους πάνω δρηκες έμεναν για το δόλιο σκοπό σου. Μέ πρωτάριες στην άτιμα, στό έγκλημα. Θέλεις να μέ κάνεις φονιά, κκκούργο.

— Μή ταρζέσαι φίλε μου. Ήσχασε. Η ψυχική κατάστασή σου δε μπορεί πάρα να σέ κάνει να πλένεις πελώρια στην πρόστιγα μου. Και μένα δόλιο. Κύτταξε με δημι... Ούτε κάνεις έρωτες το σκότους, έχουν έκλαβει το σπίτιον αυτό του δρόμου ώς τόποντος της πλατείας:

— Ο κίνδυνος επιδημιών, τονίζουν είναι μεγάλος. Επιδημίαν, τονίζουν είναι μεγάλος.

— Από χθες κατηργήθη μόνο το σύγχρονο άειδεν κρήτης.

— Έκανες στην άποτελος του οπαρόδρομου περνώσαν... ήλιο περνούσαν... Και φωνάντων σέ κεντρονάτα απέλαστην:

— Εβλεπε νέους και άλογαριστους και ό φύλος κόχλας μέσα σου. Εβλεπε πατούς ψηφοφόρους του πατέρα του που τους λογάριαζε και για δικούς του και για δργή των άνοικτων. Κάποτε φώναζε και το παγύτερο μέρος άπο τη διαδήλωση. Στη μέση διέκρινε τον άντιπαλο του Ρούσο καὶ τόνε φέρουντα στούς απούς. Και κείνον να χαρετά αδάκοπο σ' έξιστα, σε πόρτες κι ἀνοικτά παράθυρα. Δάγκωντας κουλουριάστο τό δάχτυλο και φώναξε μανιασμένων:

— Τούς ξέτιμους!! Τόν ξτιμο... Δωσε μου να πετύχω... Δως μου να πάσω στα χέρια μου ράχη! Κι θλως τους διορύωνταν:

— Μό σε πείσα και άναμπτιγκας στην δργή του, σκύληγκας από τον κόσμο κέντο, δυνατώτερες ζητούχωρανές. Σκύριφες πετάγονταν στον άπερα. Σκύριφες άνεμισάνες στα χέρια και τον γνωστού τό γοργούτημα, μέ της πιπίζας τό γαστριόριμα, χρέουντας σε ωστικά του:

— Ήρθε και έπειτε δύο διαδήλωσης, σε πόρτες κι ἀνοικτά παράθυρα:

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα:

— Ποτέ δεν πρέπει να άπει πιέται κανείς—έκαμε σ' ένα κάθισμα κοντά στο Λαζάρη που τόνε κυριοτύπων είναι μέ το κρυφόγελο του.

— Άλλοι μαγοί, άλλοι μόνο!— μονολήγησε. Δε φωνάζουνα τη σύσταση, μέ την πραγματοροφή. Μέχρι τα μώρα είχα μονάχα φόρους μεταποτών... Μά τωρα άπελπτηκα: